

KIKKER in je BILLEN

‘Kikkerbillen’

Kimmar Hevanz

© 2023

© Auteur: Kimar Hevanz
2de druk

ISBN
Nur: 280

Uitgever: Boektriomf
Omslag/binnenwerk: Mar van Heezik

Uitgegeven door/in samenwerking met: www.pumbo.nl

In verband met de privacy van sommige mensen uit dit boek heb ik namen en uiterlijke kenmerken veranderd. Het verhaal dat ik in dit boek vertel is mijn waarheid en ik vertel het zoals ik het heb beleefd.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vervoelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur en de uitgever.

Elke gelijkennis met bestaande gebeurtenissen en of personen berust op louter toeval.

This book may not be reproduced by print, photo print, microfilms or any other means, without written permission from the author and the publisher.

KIKKERBILLEN

Is een reisverhaal over twee kinderen, Fenna en Tom.

Zij emigreren samen met de ouders van Nederland naar Indonesië, waar ze in een totaal andere cultuur terecht komen.

Een leefstijl die enerzijds heel spannend is maar tegelijkertijd ook heel angstig.

Ze beleven de vreemdste avonturen.

Ook is het de wereld van wilde dieren.

Een spannend, emotioneel verhaal met grote avonturen voor kleine mensen.

Zeeland

'Zet die koffer nou eens aan de kant. Ik kan er niet meer door.'

Helemaal gestrest vloog mijn moeder door ons huis.

Achtentwintig jaar is mijn moeder geworden.

Het afgelopen weekend puilde het huis uit van de mensen. Ik houd niet zo van dit soort bezoeken. Al dat geklets over niets. Als ze al iets vertellen dan gaat het altijd over andere mensen die het weer niet goed hadden gedaan, anders hadden moeten zijn of niet naar de kerk waren geweest. Nee, niet mijn groepje. Ik kijk

hoe moeder van de ene kamer naar de andere rent.

Mijn moeder is bijna overspannen van de hectiek van de afgelopen vier weken. Dat volwassenen zo'n drama van alles kunnen maken.

Ik haal mijn schouders op. Pak mijn koffertje en zet deze bij de auto. Inpakken mag niet, dat doet ze zelf. Alles wil ze zelf doen. Terwijl ik achterom kijk naar ons huis bekruipt mij het gevoel van verdriet. Hier was ze geboren. Hier had ze gespeeld met haar vriendinnetjes. Hier had ze gewoond met haar broertje Tom die nu vijf jaar was. Vier jaar jonger dan zijzelf.

‘Fenna, Fenna... , sta niet te dromen.’

Ze sjouwt met twee koffers, aan elke hand een naar de voordeur en wil de trap af lopen. Ik zie het gebeuren.

Baffff, ze valt voorover en blijft liggen.

‘Mam, gaat het?’

‘Ja,’ piept ze en begint te huilen.

Mijn vader komt erbij en troost haar terwijl hij haar overeind helpt.

Een beetje verbaasd sta ik er naar te kijken.

Waarom gaat alles alsof ze op de vlucht zijn.

‘Sta niet zo stom te staren en haal verband met water.’

Ik ren naar binnen om de verbanddoos te halen.

In de gang zie ik de doos met al mijn poppen.

Die gaan naar het kinderweeshuis, zegt mijn moeder.

Jammer, ik ben eraan gehecht. Snel grijp ik er een paar dingen uit en stop die in de rugzak die naast de trap staat en ren daarna snel naar buiten om mijn vader de verbanddoos te overhandigen.

‘Liefje, doe het rustig aan, we hebben nog tijd schat.’

Mijn vader is een schatje. Altijd rustig, aardig en liefdevol. Naar iedereen in ons gezin. Hij heeft een belangrijke baan, zegt mijn moeder. Hij is overgeplaatst. Daarom gaan wij emigreren naar Indonesië.

‘Wat is dat, overgeplaatst?’ wil mijn broertje weten. Ze legt het uit en na lang nadenken zegt Tom, ‘oh, dat is het.’

Moeder en ik schieten beiden in de lach.

Indonesië

Indonesië was de bestemming, maar dan wel in de uiterste oosthoek van het enorme eilandenrijk. Diep in de binnenlanden van Papoea's, is het voormalige Nieuw Guinea.

Papa heeft precies verteld waar we naar toe gaan en hoe het daar is. Tom en ik hingen aan zijn lippen toen hij vertelde over het land, hoe ze erbij lopen, met ringen door hun neus. Wij